בס"ד, פרשת בהוקתי | כ"ד באייר תשע"ה | גיליון מס' 322

אור השבת

העלון מופץ באלפי עותקים בארץ ובעולם
מוקדש לע"נ רבי משה בן עישה ז"ל

"בן אדם לחברו" בכל השנה כולה הרב חיים זאיד שליט"א בשני סיפורים מרגשים ומיוחדים!

זמני כניסת וצאת השבת

בכניסת השבת יש להוסיף מעלין בקודש ומקדישין לחול

כניסת שבת: 19:07
שקיעה: 19:29
צאת השבת: 20:08
רבנו תם: 20:43

לפי אופק נתיבות
שבת שלום ומבורך

מפניני הפרשה

"אם בחוקתי תלכו"

מפרש רש"י: שתהיו עמלים בתורה!

הצדיק רבי אורי מסאמבור היה מפורסם בכל ערי גאליציה כגדול בתורה וכבעל מופת בצעירותו התגורר רבי אורי עם משפחתו בעיירה קומארנא וביתו היה ריק מכל ועוני ודלות שלטו בו אולם למרות זאת היה רבי אורי שקוע בתלמודו ללא הפסק והיה עמל בתורה יומם ולילה.

דירתו הייתה בת חדר אחד בו הצטופפו הוא וילדיו לרהיט יחיד היה בבית שולחן עץ פשוט כשבצידו האחד ישב תמיד רבי אורי ולמד בהתמדה ובצידו השני של השולחן ישבה אשתו ותפרה שקים ומכך הצליחה להביא אל ביתם מספר פרוטות...

מדי שבוע ביום חמישי בלילה הייתה אשתו עורמת את כל השקים אל פינת החדר וכל אותו הלילה הייתה עוסקת באפיית חלות לכבוד שבת קודש וכן מספר לחמים לשאר ימות השבוע.

מחמת דלותם לא היה בבית משטח עץ עליו יכולה לרדת את הבצק משום כך נאלץ רבי אורי לפנות את מקומו וכך מידי שבוע היה לומד במשך כל הלילה בעמידה!

"ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה ייתן פריו"

קבוצה של סוחרי תבואה אמידים באו אל הצדיק רבי יעקב מראדזמין והתאוננו בפניו שהשנה יש שפע גדול של תבואה ומשום כך ירד מחירה פלאים עדי כדי כך שהוצאות גידול התבואה גודלות בהרבה ממחיר התבואה בשוק...

ההפסד- כך אמרו הסוחרים- הוא עצום!

הקדוש ברוך הוא- ענה הרבי- הזן את העניים בשנות הבצורת כאשר מחיר התבואה מרקיע שחקים הוא יזון את העשירים בשנות השפע...

חדש!! ניתן לשלוח הארות והערות גם למייל– or7148454@gmail.com

מתיקות התורה

תשובות למדור ניתן לשלוח במשך השבוע
לפקס: 08-9941870
או למייל– or7148454@gmail.com

"אִם-בְּחֻקֹּתַי תֵּלֵכוּ וְאֶת-מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם" (כז, ג)

רש"י פירש: "אם בחקתי תלכו, שתהיו עמלים בתורה", ונשאלת השאלה מדוע הזכיר לשון עמל, ולא כתב: "שתלמדו תורה" או "שתעסקו בתורה"?

- בין הפותרים נכונה יוגרל דיסק המכיל 100 שיעורים בנושאים אקטואלים -

בין הנושאים הנמצאים בדיסק: בעניין צוואת מרן הגראי"ל זצוק"ל! גביר שבנה בניין למלך המשיח האם עובר ליורשיו? למה לא מברכים בכל יום ברוך שלא עשני ממזר? סגולת ההסתכלות בדף הגמרא- מרגש!! ועוד עשרות נושאים!

העלון להצלחת מר תומר סגרון ורעייתו תחי'.
ניתן להצטרף לרשימת התפוצה במייל. שלחו מילת "הצטרפות" ל- keremyosef@okmail.co.il
לתגובות תרומות הארות והערות: 052-7148454
ניתן לשלוח גם בפקס: 08-9941870

דיון הלכתי בשולחן השבת

שאלות ותשובות אקטואליות שהועלו על שולחנם של גדולי ישראל שליט"א
סתר דשמע משה

מי שעונה אמן על ברכת כמה אנשים יחד האם עולה כאילו ענה כמה פעמים אמן

שאלה לדיון: בבית המדרש אחד תקנו שחצי הקהל אומרים כאחד ברכות השחר, והחצי השני עונים אחריהם אמן, ואח"כ יברכו החצי השני והחצי הראשון יענו אחריהם אמן. ונסתפקו האם עניה זו עולה להם למנין צ' אמנים כאילו ענו כל אמן כמה פעמים כפי מנין האנשים המברכים, או שאינו עולה אלא לאמן אחד?

תשובה: הגאון רבי נפתלי נוסבוים שליט"א נסתפק בזה דשמא י"ל שמכיון שענין עניית אמן הוא לאמת את דבריו של המברך, א"כ כאן שמאמת דבריהם של כל המברכים שמא יש לזה מעלה כאילו ענה כך פעמים אמן כמנין המברכים. והגאון הגדול רבי חיים קניבסקי שליט"א אמר לי: זה אמן יותר חזק,

אבל אינו עולה למנין אלא כענית אמן אחת. וכן הסכים הגאון רבי משה שאול קליין שליט"א ואמר שאמנם כלפי המברך יש כאן את המעלה שענו על ברכתו אמן, ולא גרע כלל בזה שבירכו עמו עוד כמה אנשים, ומכל מקום כלפי העונה אין כאן אלא אמן אחת, ואע"פ שיש חשיבות יתירה לעניה זו מכיון שענו על ברכת כמה אנשים, מכל מקום אין כאן אלא עניה אחת. וכן הסכימו הגאונים רבי יצחק זילברשטין, רבי מנדל שפרן, רבי שמואל אליעזר שטרן שליט"א.

והגאון רבי יעקב מאיר שטרן שליט"א אמר שאין רוח חכמים נוחה מתקנה זו מכיון דתרי קלי לא משתמעי, וראוי שיברך כל אחד לבדו.

ומכל מקום אם עשו כן אין העניה עולה אלא לפעם אחת. והגאון רבי שמאי גרוס שליט"א השיב דלא אמרינן תרי קלי לא משתמעי אלא כשאין מקפידים לומר ממש ביחד את הברכה, אבל כאן שמקפידים לומר ביחד ולסיים כאחד בודאי משתמעי גם כמה קלי [וכמו שהכהנים מברכים יחד ברכת כהנים והציבור עונה אמן על ברכת כולם כאחד].

והוסיף הגר"ש גרוס דמכל מקום אין עולה להם אלא לאמן אחד, וכן מוכח בשו"ע סימן ו ס"ד שכתב: יש נוהגין שאחר שבירך אחד ברכת השחר וענו אחריו אמן, חוזר אחד מהעונים אמן ומברך ועונין אחריו אמן, וכסדר הזה עושין כל אותם שענו אמן תחלה.

וכתב המ"ב סקי"ג: וכונתם הוא שישלים כ"א עד צ' אמנים ליום. ואם היתה נחשבת עניית אמן כאילו ענו כמה אמנים כמספר המברכים, היה השו"ע כותב עצה זו, ובודאי שאין עצה זו מועילה לענין השלמת צ' אמנים אלא כעניית אמן פעם אחת.

לע"נ: מו"ר רבי מנשה בן עישה, עישה בת חנינה, חדווה בת מיכל מסעודה, מרן רבנו עובדיה יוסף בן גורג'יה, ר' יצחק בן שושנה חמשנה, ישראל אפללו בן איז'ה, יאיר עידן בן יעקוטא תחי', מקיקס בן שקלילה, הרב אברהם ביתאן בן ברקא, אמנון בן יחיא פנחס, ר' אליהו איטח בן עזיזה

לז"ק: אילה יסכה בת יפה, איילת עליה בת אסתר.

להצלחת: שירה, נועה ויהונתן אביחי בני שני, טליה וותאיר בת רחל, תאיר ערביה בת דינה ז'ינה.

להצלחה בריאות ופרנסה טו': א"מ יפה בת וורדה תחי'.

אירוסין ימים וברואות איחנה: ב"ק ראדמו"ר עט"ר רבי ברוך בן הרבנית מרים שליט"א

אספרה

סיפור לשבת

באפשרותיכם לזכות את הרבים ללא כל מאמץ!
אם אירע אתכם או מכיריכם סיפור מחזק שלחו אלינו בית 'אור השבת'
רח' חזני 4\1133
נתיבות ולציין עבור 'אור השבת'
או בפקס:
08-9941870

מורינו הגאון הצדיק רבי
משה אביחצירא
שליט"א
בעניין הכנה למס השבועות
תורה תמימה

קדושת ימי הספירה כקדושת ימי חול המועד

ידועים דברי הרמב"ן ע"ה, בענייני הספירה שאלו ימים גבוהים מאוד וימים קדושים. וכותב שם שפסח זה חג ראשון ושבועות שזה חג מתן תורה זה חג אחרון, ובינתיים זה קדושת חול המועד. ובאמת רואים שהימים הללו הם ימים נשגבים, ימים גבוהים מאוד הלא דבר הוא שכל יום אנו סופרים וסופרים בימים הקדושים של העומר.

השפע הרוחני שיורד בימי הספירה בכלל ובמהלך השנה בפרט

כתוב בספה"ק שצריך לדעת שאנו מחכים ליום הגדול והנורא של יום מתן תורה מה שעשו אבותינו ביציאת מצרים. ושנית כל ההכנות שמחכים זה בשביל לקבל את התורה. זה לא מחלוקת בין הדברים אלא דבר אחד משלים את השני, שכל המהות של ספירת העומר זה פשוט הכנה רבתית של כל אדם בשביל שיהיה כלי שיוכל לקבל את התורה. כידוע שבכל שנה ושנה בכל החגים נפתחים השמים, נפתחים ההשפעות אותה השפעה שהייתה ביום הראשון שנוצר החג הזה, אותם השפעות גם יורדות בכל שנה ושנה באותו התאריך. וגם שישראל היו במ"ט שערי טומאה שהיו במצרים, וכשהם יצאו אחר כך ממצרים לאט לאט יצאו כל יום משער טומאה אחד ונכנסו לשער של קדושה, עד שהגיעו ליום החמישים וקיבלו את התורה.

על ידי הכוונה במצוות מגיעים ליסודות עמוקים ונשגבים

העניין שצריך לספור גם ימים וגם שבועות זה אומר דורשני ואנו נדרשים קצת לחכמי הקבלה, שמשם אנו שואבים את כל הענינים, את כל הסודות, ומשם אנו למדים כמה עניינים גבוהים יש בכל מצווה ומצווה. בוודאי שבכל מצווה ומצווה יש כוונות ויש יחודים וזה מה שמראה לנו את הדברים העילאים שיש, למרות שאנו לא מבינים ואנו לא יודעים אבל אנו מקיימים את המצוות כמו שאנו יודעים, כמו שכתוב בשולחן ערוך. אבל יש דברים נסתרים שעומדים ברומו של עולם. יש יחידי סגולה שהם יודעים ומכירים את זה ורוב העולם לא מכיר ולא יודע אבל הדברים הם גבוהים.

הנהגת מרן סידנא בבא סאלי זיע"א כשהחמיר קלה כבחמורה אף במצוות דרבנן!

אני זוכר את הסבא קדישא בחדר שהיה אוכל ואיפה שהיה לומד, ובאותו מקום היה גם מתפלל. ושסיים לאכול היה הולך ארבע צעדים וחוזר. למה? בגלל שחז"ל אומרים שכל מי שאכל ולא הלך ארבע אמות אז הוא כך וכך. אבל אני זקן, אין כזה טענה, זה בתמימות.

כותב השיעור: א. דניאל.

הרב חיים צאיד שליט"א

איתותים מבני ברק

כיצד נגיע לדרגה של לא לקנות בחבר?

מספר רבי חיים זאיד שליט"א:

שלושה בניינים יקרים מאוד בשטח מאוד יקר, שהיו שייכים כולם לאיזה עמותה מסוימת ליהודי יקר שהיה גר במרכז עיר בני ברק. ונפטר מן העולם ויש לו שלושה ילדים נהדרים ונפלאים. והנה הגיע זמן ירושה. הילדים לוקחים את ממון אביהם אדרבה, זו מצווה גדולה שלוקחים את הממון שאביהם עמל עליו. מה הדבר הכי ברור שיקרה? יש שלושה בנינים כל ילד לוקח בניין, חי לו לבניו נכדיו וניניו... אבל באותו רגע התחיל לא עלינו הבלגן והמריבות.

הבן הבכור אומר, אני מגיע לי הכל. אני הבכור ומדין תורה כל הבניינים שלי. הבן השני קופץ ואומר, אני יש לי קרבה מאבא שכל פעם אבא אמר לי אתה טפלת בי אתה עזרת לי, שלי כל הבניינים. ואז קם הבן השלישי ואמר, סליחה סליחה, שלי הכל. אני בן זקונים וכבר אחרי שאמא נפטרה היא אמרה לי הכל שלך ואני גם הייתי מנכ"ל במוסדות ואם כן הכל שלי.

לפעמים שיושבים שבעה, זה הרגעים האחרונים שהמשפחה מתאחדת. לא עלינו. מה עושים? המקרה הגיע לידי, ובקשו ממני שאשמש כבורר מול אותם ילדים. כמובן בשמחה רבה לעשות שלום בין איש לרעהו.

הזמנתי את כולם אלי הביתה, פתחנו שולחן שיהיה אווירה נעימה, עוגות נס קפה רק שיהיה אווירה טובה. ואני עומד ומסביר להם, בנים יקרים כמה מצטער אבא לראות איך שאתם רבים, אבל אתם לא חבל יש לכם שלושה בנינים ואם אתם לא לוקחים את זה עכשיו זה הולך למדינה, האפוטרופוס הכללי. באו ותגיעו להסדר כל אחד יקבל בנין.

ושוב פעם כל אחד אומר את טענותיו, אני מנסה לחייך להרגיע אבל שום דבר לא עוזר. לא יאומן עד השעה שלוש וחצי בלילה, ואני מנסה מכל הכוונים אבל שום דבר כל אחד טוען הבנינים שלי. שראיתי שאני הולך להירדם הבנתי שאין לי מה להגיד חוץ משטויות ואין לי מה לעשות. הרמתי ידיים ואמרתי להם ערב טוב, בחירה שלכם. וכל אחד הלך לדרכו.

אבל אז אחד האחים שולח לי מכתב שהגיע לביתו של האב ז"ל ובמכתב כתוב, שאם עד האחד לחודש לא מסתדר חתימה מסודרת שהאחים מחליטים למי זה הולך כל הבניינים הולכים לאפוטרופוס הכללי. מיד הרמתי אליהם טלפון ואמרתי להם בואו לפגישה דחופה שוב פעם אלי הביתה. אבל הפעם פגישה קצרה לא עד שלוש בלילה.

ידידי ואהובי! הם הגיעו ואז אני מוציא את הדף ואומר להם, בבקשה תראו עוד מספר ימים הכל הולך אף אחד לא יקבל כלום. התחלנו לדבר ואני רואה שיש שינוי קטן. אבל הבכור שוב פעם קופץ והשני גם אומר לא מסכים והשלישי לא מתפשר על פחות מבניין וחצי, אני רואה שזה מתחיל להתמשך אמרתי להם, אני מתנצל אני לא הולך לשרוף את הלילה עוד הפעם. תזכרו או שאתם חותמים או שהכל נגמר, ראיתי שממשיכים בניגודים אמרתי להם להתראות לילה טוב, נגמר.

> הזמנתי את כולם אלי הביתה, פתחנו שולחן שיהיה אווירה נעימה, עוגות נס קפה רק שיהיה אווירה טובה.

אתם לא תאמינו. בראשון לחודש הם לא חתמו וכל הבניינים ואני יודע בדיוק איפה הם, הלך לאפוטרופוס הכללי.

הייתי בחתונה באולמי נאות ירושלים, הגעתי לחתונה ישבתי שם בשולחן המזרח. ולפתע אני רואה יהודי שניגש אלי ואומר שלום עליכם כבוד הרב, שלום וברכה עניתי. אתה הבן של..., ובעצם זה היה אחד מהבנים שלא רצו לחתום. הוא היה אדום מזיע ואני שואל אותו מה שלומך? ואומר לי, תראה איפה תקעו את האולם הזה אני אמור לקחת אוטובוסים פקקים. אמרתי לו, אתה יודע שאם אתה היית חותם לפני כמה שבועות היית אמור להגיע עכשיו עם מטוס פרטי או מונית שפישל.

הוא אמר לי משפט, שזה התיקון לימים האלה. לא האמנתי אבל אז הוא עשה לי סדר בראש מה זה בין אדם לחברו, וכמה אנו צריכים לעבוד על המידות. אבל בבקשה קוראים יקרים, אם אתם כעת קוראים את העלון בשולחן שבת, תחזיקו את הכסא או את השולחן חזק חזק שלא חלילה תתעלפו, זה משפט מחריד למאוד, וכך הוא אמר: "כבוד הרב, אני שמח ומרוצה שאני מזיע ואין לי כסף ונשארתי אני ומרוד, אבל דבר אחד אני שמח ומאושר שהצדק יצאה לאור, אחי לא קיבל!".

שמעתם, הוא מוכן להשאר עני, בלי כסף אבל העיקר העיקרים שהוא יודע שאח שלו לא קיבל שקל. ובזה הוא שמח זה האושר שלו. הוא חי מזה.

ידידי ואהובי! תראו מה זה צרות עין. תראו לאיפה אדם יכול להגיע, אדם יפסיד כל ממנו ואת כל מה שיש לו ובעיקר דבר אחד שלאח שלו לא יהיה, לחבר שלו לא יהיה. לפעמים אנו רואים למולינו איך שבורא עולם מראה לנו איתותים תתקן את הדרך שלך תתקן תפרגן, אתה רואה שאתה מפסיד מזה תעצור רגע תתעורר!! אדם מוכן להפסיד את כל מה שיש לו רק בשביל שחבר שלו לא יקבל כלום. אמרה לי פעם אישה יקרה, אני לא מקנא בחברה שלי, אבל כבוד הרב תסביר לי למה יש לה. היא לא מקנא אבל צרות עין יש!! לפעמים יש לאדם איתותים מפורשים אבל האדם מפסיד אותם כך...

אספרה

סיפור לשבת

אמרי קודש בראי הפרשה

"אם בחוקתי תלכו ואת מצוותי תשמרו ועשיתם אותם" (ויקרא כו, ג)

מה זה עמל התורה?

רבותי! מצמר שאצמור לפספס!!

דרשו חז"ל ב"תורת כהנים" [והביאם רש"י ז"ל], "יכול זה קיום המצוות, כשהוא אומר ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם, הרי קיום המצוות אמור, הא מה אני מקיים "אם בחקתי תלכו"- שתהיו עמלים בתורה. כן הוא בהמשך (לקמן פסוק יד) "ואם לא תשמעו לי"- פרש"י ז"ל- "להיות עמלים בתורה".

רבנו ה"אור החיים" הקדוש האריך בבאור פסוק זה ב- מב' אופנים נפלאים, ובראשית דבריו שואל ה"אור החיים" הק', מדוע הכתוב קורא ל"עמל התורה" בשם "חוקה"- ומבאר, "לצד שיש בה מצוה אפילו ללמוד דברים שלמדים פעמים שלש והם ידועים אצלו, כי חפץ ה' בתורה חוקה חקק, ותמצא שאמרו ז"ל (קה"ר ג, יא) כי לטעם שילמד האדם תורה בחשק תמיד, גזרה חכמתו יתברך שיהיה האדם לומד ושוכח.

עוד מוסיף הרב זצ"ל לבאר מדוע אמרה התורה "חוקתי"- בלשון רבים, ומבאר שבא לרמז על השתי תורות תורה שבכתב ותורה שבע"פ [ועיי"ש עוד מש"כ בזה] (והרוצה להנות מנועם מתיקות אמרות קודשו יעיין בדבריו הנפלאים, וסימן לדבר "ודברת בם וגו'", בגימטריא 42 הפירושים יקרים מפנינים, ומתוקים מדבש ונופת צופים).

עיין בגמרא מסכת יבמות (קיז ע"א) דלרבי יהודה דריש את הפסוק "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם"- על דברי תורה. ופרש"י ז"ל- "לפי פנים ולב שאתה נותן לתורה לבך עומד לך להעמיד גירא אם יגעת בה תמצא אם לא יגעת בה לא תמצא.

ואמרו חז"ל (סנהדרין צט:) עה"פ "נפש עמל עמלה לו"- הוא עמל במקום זה ותורתו עומלת לו במקום אחר ומבאר רש"י ז"ל, תורה עומלת לו במקום אחר שמחזרת עליו ומבקשת מאת קונה למסור לו טעמי תורה וסדריה וכל כך למה? מפני "שאכף" שכפף פיהו על דברי תורה" עכ"ל.

ואמרו חז"ל (במסכת מגילה דו ו:) אם יאמר לך אדם יגעתי ולא מצאתי אל תאמין, לא יגעתי ומצאתי אל תאמין, יגעתי ומצאתי תאמין, הני מילי בדברי תורה וכו. עיי"ש.

ועיין שם במהרש"א בחידושי אגדות שבאר בזה את הפסוקים "האמנתי כי אדבר אני עניתי מאוד: אני אמרתי בחפזי כל אדם כוזב" (תהילים קטז, י-יא).

וכך הוא מבאר "האמנתי"- ש"מצאתי" כי אדבר שעניתי ויגעתי מאוד בזה. אבל כשאמרתי בחפזי- בלא יגיעה "כל אדם כוזב"- ולא תאמינו.

וכתב מרן החזון איש זצ"ל באגרותיו (קובץ אגרות ח"א סי' ב') "העיקר וכו' הוא העיון בבירור הכללים והפרטים בכל סוגיא, שיהיה המשא ומתן שגור ושנון, לזכור את ה"לכאורה", ואת המסקנה ואת ההלכות ואם ההודאות ואת אלה שנותנים מקום לדון. ועיקר הזה דורש עליו עמל ומלחמה פנימית נגד העצלות בשינון כמה פעמים אף בלי חידוש, ולחזור על אתר כמה פעמים ולדקדק בדברים שאין השכל נהנה מהם בתחלתן ואדרבה מכבידים עליו אבל העמל זה הוא עמל התורה, **אשר כל סגולות לימוד התורה נאמר על עמלה**, ואמנם אחר העמל נפתח שער אורה חדש, אשר השכל מתענג לאין קץ!

שבת שלום ומבורך

העלון השבוע מוקדש לרפואת
רחל בת קלודין

מרן חיים פאוד שליט"א

ה'אח' ששב אל המקורות

בחידושי הרב הקדוש, רבי משה ליב מסאסוב זי"ע, כתב: אם אין אתה אוהב נאמן לישראל, עדיין לא טעמת טעם יראת השם. אם אתה מאמין שנשמתך הוא חלק אלוקי, אם כן, כל ישראל אחד, ולהיפוך, חס וחלילה - מקצץ בנטיעות, חס וחלילה.

בספר ישמח ישראל על ראש חודש אלול אות ב' כתב, וזה לשונו: "ואהבת לרעך כמוך, אני ה' ", והיינו, כשיתבונן האדם ברוממות החלק הקדוש הניצוץ האלוקי השוכן בקרבו, ואיך הורד מאיגרא רמא לבירא עמיקתא, כי כל איש יודע נגעי לבבו עד כמה החשיך אור יקר הזה, וכאשר יתאמת כן בלבבו ואין ברוחו רמיה, ממילא נעשה שפל בעיניו, ויכבד ויאהב לכל יראי השם ולכל ישראל, בחושבו כי גם בהם נמצא אור יקר ומופלא, והם, מבלי ספק, לא פגמו כל כך, וממילא נעשה אוהב לישראל באמת כנפשו ממש. ובאמת אפילו את איש הפחות צריך לאהוב באהבה רבה מחמת החלק האלוקי השוכן בקירבו, ואף על גב דאיהו לא חזי מזליה חזי, וזהו ואהבת לרעך כמוך מצד שאני ה', השוכן איתם, ובפרט לאיש הצדיק. עד כאן.

> **אמרתי אני ישים מודעה בעיתון ואכתוב "מי שלא אחי ונאבד לו תיק שיפנה אלי"... אבל אין לי שום סייג**

וכמו כן בלקוטי אמרים פרק ל"ב, וזה לשונו (בקיצור): לבוא לידי קיום מצוות ואהבת לרעך כמוך לכל נפש מישראל למגדול ועד קטן, כי מאחר שגופו של אדם אמנם נמאס אצלו, אולם הנפש והרוח, מי יודע גדולתן ומעלתן בשרשן ומקורן באלקים חיים, כשגם שכולן מתאימות, ואב אחד לכולנה, ולכן נקראו כל ישראל אחים ממש מצד שורש נפשם בה' אחד, רק שהגופים מחולקים וכו'. ("דרכי שלום", עמ' ט"ו)

זאת אומרת, שאנו מחוייבים לאוהב ולעזור לחבר לאו דווקא בימי ספירת העומר, ובפרט בזמן שנפטרו עשרים וארבע אלף תלמידי רבי עקיבא, אלא בכל השנה כולה!!

מספר מגיד המשרים רבי חיים זאיד שליט"א:

בטיסה הלוך עלינו למטוס במוצאי פסח. אני יושב במקום שלי, ולידי יושב בן אדם עם קרחת נראה מכובד. ואני צריך לעבור למקום שלי דרכו, והמטוס הוא מאוד צפוף, ואני אומר לו בשפה העממית "שבוע טוב, אחי, אפשר לעבור", הוא עומד ואומר אתה יכול לעבור, אבל אני לא אח שלך...

הייתי בהלם שאני מכבד אותו במקום שיביא לי חיבוק יושבים ביחד בטיסה נצחק נדבר... אבל שתקתי ולא הגבתי ועברתי וישבתי במקום. כמובן שלפעמים שווה שתיקה. וכשירדנו אמרתי לו שיהיה לך יום מוצלח גם אם אני לא אחיך אתה אחי והלך. זה אמיתי כל ישראל אחים!!

הוא יורד מהמטוס, ולי יש הרגל תמיד במטוס, למי שיודע איך שהמטוס נוחת כולם קמים כאילו עכשיו נפתח המטוס יש עוד זמן, ואני מחכה שכולם יצאו ואז אני יוצא בנחת וברוגע. והנה אני בא לצאת ואני רואה שהתיק של ההוא שמה על המקום, יצאתי לחפש אותו אבל בגלל שיצא ראשון עם כולם לא מצאתי אותו, והוא כנראה שכח את התיק. הגענו לאוטובוס אני מנסה לפתוח את הטאבלט אבל זה נעול. לפחות אם הייתי יודע לפרוץ הייתי מסתכל על המסמכים בפנים לראות של מי זה ולדעת למי להחזיר. אבל אין לי קוד ואין לי כלום, למי אני מחזיר את זה.

נגשתי בשדה תעופה לאיפה שהדוכן שם ואמרתי להם שמשהו השאיר תיק ואני לא יודע של מי זה, אתם אולי תביאו לי את הרשימה של הטסים ואז יגידו לי את המקום שהוא ישב וכך נעלה על אותו מאבד. אבל הם לא מבינים אותי ואני לא מבינים אותם הרי זו שפה גאורגית... בקיצור, התיק נשאר אצלי לקחתי אותו ואמרתי אולי אני אמצא אותו בארץ או כאן באיזה שהוא מקום.

אמרתי אני ישים מודעה בעיתון ואכתוב "מי שלא אחי ונאבד לו תיק שיפנה אלי"... אבל אין לי שום סייג שאם הוא היה מדבר איתי לאט לאט הייתי חבר שלו וכך הייתי מכיר את הפרטים שלו. הגענו לעיירה שנקראת 'קוואטי' הגענו שם והזמנו אוכל כשר מעיר הבירה שלהם שיהיה לנו.

יושבים אוכלים כל הקבוצה ופתאום ההוא מגיע עם חבר שלו, ואומר הגענו עכשיו האם אפשר לאכול ולהצטרף בתשלום? אמרתי להם אתם יכולים לשבת לאכול ללא תשלום אנחנו אחים!! הוא הסתכל עלי ואמר לי אתה לא מהטיסה? אמרתי לו כן בטח אחי... ואז הוא התחיל להתנצל... אמרתי לו מתוק תמתין דקה, הלכתי והבאתי לו את התיק, הוא פרץ בבכי ואמר אני לא מאמין אכן כל ישראל אחים.

בבוקר הוא קם בשבע בבוקר להתפלל והניח תפילין, אבל רבותי! **התפילין האלו שהוא הניח זה היה אחרי עשרים שנה שהוא לא מניח תפילין**! ישר שהגענו לארץ הזמנתי לו תפילין ממכון 'בית יוסף' והבטיח שיתחיל להניח כל יום תפילין.

כל ישראל אחים. וזה אומר שגם אם השני לא מתייחס אליכם יפה אבל אתם לא מסתכלים על כך אתם חושבים כל ישראל אחים! זה המחשבה שצריכה לעמוד לכם תמיד בראש!

מדור תמיהות וקושיות
אשכול יוסף
הגאון רבי יוסף חי סימן טוב שליט"א

"ארבעה דברים צריכים חיזוק" (ברכות)
ויתחזק בהם האדם בכל כוחו (רש"י)

חיזוק
סיפורים מחנקים

מעשה שהיה עם מרן רבינו הבבא סאלי זצוק"ל שהגיע אליו יהודי לקבל ברכה, ולהפתעתו הרבה במקום לברכו החל הרב להשפילו ולבזותו לעיני הרבים, כשהוא יוצא אבל וחפוי ראש מביתו של הבבא סאלי, כולם התפלאו מה הוא כבר עשה לבבא סאלי, שהבבא סאלי מבזה אותו ברבים ללא סיבה ?!

לאחר שהאיש יצא מביתו, שאלו את הבבא סאלי, רבינו הרי אסור להלבין פני חבירו ברבים? הסביר להם שראה (מה שאנו הקטנים לא מסוגלים לראות) שמלאך המוות ליווה את האיש הנכנס אליו, ופירוש הדבר שנגזירה עליו גזירה מן השמים להפטר באותו היום במיתה משונה מן העולם!!! וכידוע שבושה גם כן נחשבת לשפיכות דמים ולכן יכולה לבטל גזירת מוות, וכן עשה הבבא סאלי, ביישו בכדי להצילו ממוות, בדרכו בחזרה לביתו מהבבא סאלי אכן הופגז על ידי ערבים ובדרך נס ניצל, ומאוחר יותר חזר לביתו של הבבא סאלי להודות לו על שהציל את חייו (ומיותר לציין שלנו הקטנים אסור לבייש שום יהודי).

מסופר בזוהר פרשת שלח לך, בתינוק אחד שהיו אוחזים בו בעלי הדין ולא הניחוהו ליכנס לישיבה של מעלה והיה צווח ההיא ינוקא ואזדעזעו לקולו כל בני ישיבה של מעלה ואמר רב מתיבתא מי זה הוא ואיזה הוא אשר מעיק לו לדין ברא קדישא שלא יכנס לכאן ומיד אחזו בההוא ינוקא והכניסו אותו לפני רב מתיבתא וכו', ואמרו שם מה היה טעם הדבר באחזו בו בעלי הדין לדון אותו ביסורין בעבור שהיה מקשה לרבו קושיות הרבה והוה מכסיף לרביה שלא היה יודע להשיב לו ולא חס על כבוד רבו וחלש דעתיה דרביה ועל כן רצו לדונו בדין הקשה, ואף דרב מתיבתא הציל אותו מידם והושיבו אצלו שבעה ימים אף על פי כן סבל הדין כל אותם השבעה ימים כי כל שבעת הימים היה צורתו חסר והיה נטרד ממקומו.

פעם בערב יום הכפורים בלכתו של רבי ישראל סלנטר אל בית הכנסת לתפלת ערבית, פגש בתלמיד חכם אחד מגדולי היראים, אשר פחד ה' וחרדת הדין של היום הקדוש היו נכרים על פניו, ודמעתו על לחייו. רבי ישראל פנה אליו באיזו שאלה נחוצה, ומגדל חרדתו ועצבונו של אותו האיש, לא השיב לו מאומה.

אמר רבי ישראל: כאשר עברתי מעל פני האיש, חשבתי בלבי, מה אני אשם שהאיש הזה ירא ומפחד מיום הדין, ומה זה נוגע אלי, הלא מדרכי ההטבה עם הבריות, וגמילות חסדים, חיב הוא להשיבני בנחת רוח ובסבר פנים יפות, ולא להתנהג כלפי בפנים זועפות...

כששאלו את רבינו איסר זלמן מלצר זיע"א, עם מה הוא בא לעולם הבא? הוא ענה שכל פעם שהוא רואה יהודי, הוא מאחל לו בלב, שיחולו עליו כל הברכות הכתובות בתורה, ועם זה הוא בא לעולם הבא. למרות שהוא היה גאון הדור, ומלא במצוות, הוא לא סמך אלא על הדבר הזה.

ישנם אנשים, שכאשר מגיע אליהם אדם מכובד, משתדלים לכבדו בצורה היותר טובה שיכולה להיות. אבל כשבא אדם פשוט שאין ממנו הרבה תועלת, הרי הם עושים "סימנים" כדי לרמוז לאורח שילך לדרכו, כגון שמפהקים ונאנחים שהם מאוד עייפים (והאמת שאינם עייפים), או שמסתכלים כל רגע בשעון וכדומה.

ועל כיוצא בהם מספרים, שרבי לוי יצחק מברדיטשוב בא לעיר 'לבוב', והלך לביתו של עשיר נכבד, וביקש ממנו שיואיל בטובו לארח אותו בביתו. העשיר שלא הכיר את הרב, פער את פיו ואמר: וכי ביתי בית מלון? איני צריך עוברי אורח בביתי! הלך הרב לביתו של מלמד עני, שקבלו בסבר פנים יפות ובכבוד גדול, ואף נתן לו מטה לישון בביתו. במהרה נודע בעיר על בואו של הצדיק רבי יצחק, והכל נהרו לפתחו כדי לבקש את ברכתו ולהתייעץ עמו, והרב לא היה מספיק לנח מעט. והנה בן האנשים הגיע גם אותו עשיר, וכשראה את פני קודשו של הרב, נשתטח לפניו וביקש את מחילתו והפציר בו שיבוא להתארח בביתו. פנה אליו הרב ואמר: על ידך נתבאר לי ההבדל בין לוט לאברהם, כי אצל אברהם נאמר וירא והנה שלושה "אנשים" נצבים עליו, אנשים פשוטים שנדמו לערבים, ובכל זאת קיבלם. ואילו אצל לוט נאמר ויבואו "המלאכים", ומי לא היה מקבל מלאכים בביתו. ועל כן שבחו את אברהם על שדאג לארח גם אנשים פשוטים בביתו...

קוראים יקרים וחשובים!

זכינו אנו, במערכת העלון לסייעתא דשמיא גדולה וענקית לזכות שנפלה בחלקנו לזכות את רבבות מעם ישראל בדברי תורה, סיפורים מדהימים ומחזקים, ובנוסף לכך מדורים המתאימים, כך אנו בטוחים לכל אחד ואחד מקוראינו היקרים. עתה הגיעה העת להוציא לאור עולם את חלקו השלישי של הספר "אור השבת", שהוא אוסף מהעלון השבועי, בספר יופיעו שלל המדורים עם הסיפורים וכל דברי החיזוק.

קורא יקר! תחשוב רגע אחד. אם אתה נהנה מהעלון, למה שעוד לא אלפים יהנו ממנו? ורק בגלל זה תבוא ותטה שכם להוצאת הספר ששמך או שם יקירך יהי חרוט בו לעולם, אפילו כל סכום שיש ביכולתך!!

לפרטים ובירורים- 052-7148454

ברכת מזל טוב חמה ולבבית
של"ה בואה לב"ה המפואר
פנחס ני"ז,
לרגל נישואיו בשעטו"מ עם
הכלה המהוללה שתחי',
ביתו של מזכה הרבים
רבי משה בן לולו הי"ו
יה"י רצון שיזכו להקים
ולבנות בית נאמן בישראל
על אדני הקדושה והטהרה
בעה"ת מערכת
אור השבת

"ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם" (כ"ו ל"א)
אחרי שאמר שהמקדש יחרב והקרבנות יתבטלו למה הוצרך להוסיף ולא אריח בריח ניחחכם?

◆ ישוב א' ◆

אחר החורבן עדיין היה קיים ריח פיטום הקטורת והיה מסנגר על ישראל

ראש המדברים בזה הוא המהרי"ל דיסקין זצ"ל, והוא מקשה קושיא זו והוא מתרץ על פי מה שמצינו בגמרא במסכת יומא (לט:) שכמה מאות שנים אחר החורבן עדיין היו מריחים את ריח פיטום הקטורת, ונמצא ששייך שיתקיים ריח ניחחכם אף על פי שהמקדש חרב, ועל כן התוכחה היא שאפילו אותו הריח יפסיק, עד שנשכח זכר הריח ניחוח.

◆ ישוב ב' ◆

אף לאחר החורבן היה שייך הקרבת קרבנות

הנצי"ב מוולאז'ין בהעמק דבר מתרץ שאף על פי שהמקדש שמם, מכל מקום אפשר שישאר המזבח במקומו להקריב עליו, כמו שהיה בחורבן בית שני, שמזמן חורבן הבית עד חורבן ביתר שאז נחרש ההיכל ונהרס המזבח, היה עוד המזבח קיים והקריבו עליו פסחים כדאי' בפ"א דסנהדרין, שהיו מעברין את השנה בשביל פסחים.

◆ ישוב ג' ◆

אף בזמן הזה שחרב הבית לימוד התורה כקרבנות וקטורת

גאב"ד אונגוואר הגאון רבי מנשה קליין זצ"ל בחי' מגיד משנה מתרץ על פי מה שדרשו רבותינו במסכת מנחות (קי.) בכל מקום מוקטר ומוגש לשמי, אמר ר"ש בר נחמני א"ר יונתן אלו ת"ח העוסקים בתורה בכל מקום, מעלה אני עליהן כאילו מקטירין ומגישין לשמי, ואמר רבי יוחנן ת"ח העוסקים בתורה בלילה מעלה עליהן הכתוב כאילו עסוקין בעבודה, והעוסקין בהלכות עבודה מעלה עליהם הכתוב כאלו נבנה בהמ"ק בימיהם, ואמר ריש לקיש מאי דכתיב "זאת התורה לעולה ולמנחה ולחטאת ולאשם" כל העוסק בתורה כאילו הקריב עולה מנחה וכו', ואמר ר' יצחק זאת תורת החטאת וזאת תורת האשם כל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת העוסק בתורת אשם כאילו הקריב אשם, [ועיין רש"י ב"מ קי"ד ע"ב קדשים נמי נוהג בזה"ז], ועל זה אמר ולא אריח בריח ניחוחכם. "אם בחוקותי תלכו ואת מצוותי תשמרו ועשיתם אותם" (כ"ו ג')

איך מיעטה התורה בברכות והרבתה בקללות והלא מדה טובה מרובה ממידת פורענות?

בפרשתינו אנו מוצאים הבטחת התורה לעם ישראל שאם יעסקו בתורה וישמרו מצוותיה יתברכו, וקשה שאין הברכות מרובות כמו הקללות שהוזכרו בפרשתינו, והלא לעולם מדה טובה מרובה ממידת פורענות (סוטה יא.), שהרי מרים המתינה למשה שעה אחת שנא' (שמות ב') "ותתצב אחותו מרחוק" לפיכך נתעכבו לה ישראל שבעה ימים במדבר, שנא' "והעם לא נסע עד האסף מרים", ולפי זה היתה צריכה התורה להרבות בברכות להולכים בחוקות התורה יותר מן הקללות לאלו שלא הולכים בחוקות התורה?

הפעם, לשם שינוי, נשמח לקבל את תשובותיכם המחכימות לפקס- 08-9941870, ולציין עבור "אשכול יוסף".

ניתן להשיג את הספר "אשכול יוסף"
בפלאפון- 054-8460007

שמעו ותחי נפשכם
הופיע ויצא לאור בס"ד
דיסק שמיעה חדש הכולל
100 שיעורים מרתקים

"שאגת יוסף"

הלכה חיזוק ואגדה וסיפורים מופלאים בכל הנושאים
מאשר נשא בפני תלמידים מהרי"ח סימן טוב שליט"א
מחה"ם "כרם יוסף" ו"אשכול יוסף"

בין 100 השיעורים: אודות אדם שבנה בירושלים ארמון עבור מלך המשיח, האם במותו הורישו לבניו או כבר זכה בו המלך המשיח? / האם מבטלין ת"ת להכנסת ס"ת וקבלת פני גדולי הדור? / היאך האריז"ל עשה תיקון לאדם כאילו ממיתו ולא חשש שמא באמת יבהל וימות? / היאך המהר"ם מרוטנברוג לא רצה להקביל פני אביו? / חלומות בהלכה ובאגדה / האם מותר לעשות מלאכה בשבת על ידי שמות הקודש? / האם מותר להתפלל על חבירו שיזכה בדין תורה? / זוג החולים במחלה הידועה ל"ע שיודעים שלא יוכלו לגדל ילדיהם האם חייבים בפריה ורביה? / האם חייב לעזוב מדינה האוסרת להביא יותר משני ילדים? / האם שייך לחייב בדין תורה פיצויים בעד עוגמת נפש? / למה לא מברכים בכל יום שלא עשני ממזר? / שיעור בסוגיא דמשה עלה למרום לקבל התורה / שיעור בסוגיא דרשב"י שברח למערה / ב' שיעורים בסוגיא דקמצא ובר קמצא / שיעור בהיתר עגונה / האם יש מניעה מלכתוב צוואה בגיל צעיר? / שיעור בעניין צוואת מרן הרב שטינמן זצ"ל שלא להספידו והלא גדולי חכמי הגמרא ציוו שיספידום? / האם מותר לקיים מצוה עוברת בבית הקברות? / האם יש חיוב לקרוע בשמיעת דברי בזיון ת"ח? / סגולת ההסתכלות בדף הגמרא! / **ועוד ועוד...**

כל מי שקנה במשך השנים או קונה ספר אחד מספרי המחבר, רשאי לקבל את הדיסק במתנה!

נקודות בהן ניתן להשיג את הדיסק

ירושלים:	בני ברק	אשדוד	ביתר
ספר הספרים	**משפ' שבתאי**	**משפ' כהן**	**משפ' סימן טוב**
צומת בר אילן	רח' ר' עקיבא 44 פינת הרב קוק	רובע ג' - האדמו"ר מבעלז 5/25	רח' בן זכאי 7
	טל: 03-5796146	052-7191877	טל: 02-5808831

קרית ספר:	אלעד:	רכסים:	נתיבות:
משפ' שחמורוב	**משפ' דוד**	**משפ' כהן**	**משפ' אלפסי**
מסילת יוסף 4 ק"ג	רח' רבי יהודה הנשיא 84 ק"ג	הערבה 5	רח' חזני 1133/4
052-76068856	054-8423384	054-8489162	052-7148454

אופקים:	נתניה:	חיפה:
משפ' חזן	**משפ' ארביב**	**משפ' סימן טוב**
רח' ר' יוסף קארו 55/4	הפורצים 10/2	בין השעות 1-3
08-9961507	050-4136465	054-8499638

לבירורים והזמנות לכל רחבי הארץ:
02-5373570 054-84-600078
(באין מענה נא להשאיר הודעה)